

Οι πρόσφατες εξελίξεις κατέδειξαν και επιβεβαίωσαν, για άλλη μια φορά, πως οι δανειστές έχουν τα μέσα και την ισχύ να επιβάλλουν στη δανειζόμενη -και σε βαθιά κρίση- Ελλάδα της πλουτοκρατίας τον έλεγχο τους απολύτως, να την καθυποτάξουν και να τη στραγγαλίζουν, οποιαδήποτε κυβέρνηση αστικής διαχείρισης κι αν έχουν απέναντί τους.

Ενώ τα γεγονότα βοούν πως η ΕΕ είναι ένα αντιδραστικό οικοδόμημα επιβολής των συμφερόντων των ισχυρότερων καπιταλιστικών-ιμπεριαλιστικών κρατών της Ευρώπης, της γερμανικής επικυριαρχίας - πρωτίστως- σήμερα, πάνω στις αδύναμες χώρες, ο ΣΥΡΙΖΑ -συστηματικά- συγκαλύπτει και εξωραίζει τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα και ρόλο της και της αποδίδει αυτόν του συμμάχου και του εταίρου. Επιμένει πως είναι το «κοινό ευρωπαϊκό μας σπίτι» όπου υπάρχουν «μόνο ισότιμοι συνομιλητές» και εξυμνεί, μάλιστα, την «ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, ανοίγοντας -διάπλατα- το δρόμο για την ιμπεριαλιστική κατίσχυση. Ο δρόμος αυτός γίνεται, μάλιστα, μονόδρομος, όπως -ακριβώς- συνέβη και με όλες τις πολιτικές εκπροσωπήσεις της ελληνικής οικονομικής ολιγαρχίας. Δεν υπάρχει πιο θλιβερή απόπειρα νομιμοποίησης και εξαγνισμού της ΕΕ, από μια πολιτική δύναμη που καμώνεται την Αριστερά.

Τι προκύπτει, λοιπόν, από την παράταση της περίφημης Δανειακής Σύμβασης, της ίδιας που ο ΣΥΡΙΖΑ, πριν, δεν έχανε ευκαιρία να την καταγγέλλει ως αποικιοκρατική δανειακή σύμβαση, και την περιβόητη λίστα Βαρουφάκη; Ο συνήθης μακρόσυρτος εφιάλτης συντριπτικών πιέσεων και εκβιασμών απέναντι στον ελληνικό λαό συνεχίζεται και επαναλαμβάνεται πανομοιότυπα. Ο ιμπεριαλιστικός έλεγχος και επιτήρηση παραμένουν αλώβητοι και αμείωτοι, με τη μορφή των «θεσμών». Κόκκινες γραμμές δεν τίθενται, βεβαίως, από την ελληνική πλευρά, μόνο από τους δανειστές. Οι «θεσμοί», με τους γερμανούς επικυρίαρχους να προεξάρχουν, απαιτούν την αυστηρή και απαρέγκλιτη τήρηση των γνωστών μνημονιακών δεσμεύσεων και δεν επιτρέπουν καμία μονομερή ενέργεια εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, δεν επιτρέπουν -στην πραγματικότητα- άσκηση πολιτικής!

Η «επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της υπάρχουσας συμφωνίας» αποτελεί προϋπόθεση για την εκταμίευση της δόσης, με το Βόλφγκανγκ Σόιμπλε να διαβεβαιώνει πως «δεν θα δοθεί ούτε ένα ευρώ, πριν η Ελλάδα εκπληρώσει τις δεσμεύσεις της». Και, τέλος, η εντολή διατυπώνεται σαφής: «Καλούμε τους θεσμούς και τις ελληνικές αρχές να επανεκκινήσουν αμέσως τις εργασίες που θα επιτρέψουν την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης»!

Χωρίς αμφιβολία, πρόκειται για την απόλυτη συνέχεια του προηγούμενου προγράμματος, του γνωστού Μνημονίου, με το συνήθη έλεγχο και επιτήρηση και την τελική αξιολόγηση. Τελεία και παύλα. Ακόμη και αυτά τα ψίχουλα του «Προγράμματος της Θεσσαλονίκης», για τα οποία χιλιοδεσμεύτηκε ο πρωθυπουργός Α. Τσίπρας, παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες. Όσο για την περίφημη θέση του ΣΥΡΙΖΑ περί διαγραφής του χρέους αποτελεί, ήδη, παρελθόν. Το χρέος χαρακτηρίζεται βιώσιμο, πλέον, όχι μόνο από τους προηγούμενους κυβερνητικούς εταίρους -τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ- αλλά και στα non paper του Γ. Βαρουφάκη στο Eurogroup.

Και δεν φτάνουν τα παραπάνω. Οι γερμανοί επικυρίαρχοι -έχοντας, τελεσίδικα, αποφανθεί για τη διαιώνιση του καθεστώτος υποδούλωσης της χώρας και του λαού μας- οργανώνουν το επόμενο κύμα της επίθεσης. Κραδαίνοντας το χρέος, το δημοσιονομικό και χρηματοδοτικό κενό, το ευάλωτο τραπεζικό σύστημα, την απειλή της χρεοκοπίας και το grexit, ετοιμάζουν ένα νέο δάνειο-θηλιά που θα επιφέρει μια νέα καταιγίδα αντιλαϊκών μέτρων. Ήδη, οι αναφορές -από κορυφαίους παράγοντες της Γερμανίας, της ΕΕ, αλλά και εγχώριους- για την αναγκαιότητα μιας νέας δανειακής σύμβασης -κατά τα λεγόμενά τους, ύψους 30 δις τουλάχιστον- και ενός νέου μνημονίου είναι έντονες και πυκνές.

Διανύουμε μια περίοδο πυκνών εξελίξεων, με εξαιρετικά ρευστά και αβέβαια χαρακτηριστικά. Η Ελλάδα, ο

αδύναμος κρίκος της ευρωζώνης, σε ένα εγγύς και ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αστάθεια, σφοδρούς ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και πολεμικές συγκρούσεις, με την παγκόσμια καπιταλιστική οικονομική κρίση να διευρύνεται και να συμπαρασύρει στη δίνη της όλο και περισσότερες χώρες, μπαίνει και πάλι στο μάτι του κυκλώνα, υφίσταται, για μια ακόμη φορά, την επιβολή των επικυρίαρχων, μετατρέπεται εκ νέου σε πειραματόζωο.